

Kámen bez tíže
hřbitov bez kříže
planeta dávno vyhaslá
někdo si s ní hrál
málo o ni stál
tak šanci kvést si propásla

Je tu ticho bledý svit
od sluníčka má tu klid
od tíže pozemské i od lidí
za touhu svou se přesto nestydí
chce se vrátit zpátky
láskou do pohádky
pouhým dýchnutím

Lávou klokotá
plná života
planeta zdálky modravá
stokrát prokletá
znova rozkvétá
člověka tíhou spoutává

Kámen tlačí v ramenou
tvář má potem zmáčenou
před bouří chrání co kdy zasadil
pak staré housle v klidu naladí
zpívá do setmění
o tom co se změní
pouhým dýchnutím